

سقوط انسانیت

و خلاء ایمان

« علم » تنها ما را بر طبیعت پیروز و مسلط میگرداند
ولی تنها « ایمان » است که ما را بر خویشتن تسلط میبخشد!

پیشرفت زندگی مائینی ولو از آن: ایمان بخدا
دینی، دینی، دینی، تقوی، شرافت و پاکدامنی در حال
کاهش است.

انسانهای کنونی، جرعه‌ای، همانند حیوانات
گرسنه و تشنه، کاری جز آسای شهوات و تنوع -
پرستی ندارند؛ و برای رسیدن بخواسته‌های ناروای
خود، همه فصال انسانی را زیر پا گذاشته‌اند.

این فساد و تباهی آنچنان توسعه یافته است
که پایه‌های زندگی در بسیاری از کشورهای غربی،
در حال انهدام است.

طبق گزارش مجله لایف: کارشناسان

برجسته آمریکائی گزارشی تهیه، و اعلام خطر
کردند که بنیاد خانواده در آمریکا در حال ازهم-
پاشیدن است و فجایع دیگر که قلم از شرح آن
شرم دارد (۱)

برای این گروه اصالت خانواده‌گی و بجاییت و
تروی مفهومی ندارد، این گزارشها سند دهنده‌ای
برای سقوط انسانیت است. گردانندگان کابوهای
فساد و روزنامه نویسان حرفهای، برای اینکه تروی
اعمال ننگین خود سرپوشی بگذارند: اسم آن را

امروز در زندگی انسان ها همه چیز دیده می شود:
جزیک واقیعت که در حال غروب کردن است. هر-
کس از بهداشت خوب، غذای کافی، وسایل تفریح و
آسایش در حد خود بر خوردار است، ولی به موازات

گر سنگی نهفته است، باین ترتیب که گرسنگی
باعث خفق و بیماری و از کار افتادگی خیل مجروحان
می شود، و در نتیجه از قدرت کار آنان، بیکاهد و
آنها، نمی توانند آغوش که باید فعالیت کنند، بزم
کارشان ناچیز و با گذشت زمان ناچیز تر می شود تا
بسر می رسد و بالاخره به گرسنگی مجدد منتهی میشود
و به « دور » سرسام آوری می انجامد.

در اینجا وظیفه انبیا و مؤسسات پرورش حجاب است
که این دور باطل را از بین ببرند.
شبهه های بهره کشی تصاعدی نرخهای تروی و
نزولی را کنار گذارند، و با کمکهای رایگان یا
وامهای بدون سود، زندگی آنان را سامان دهند،
و منی به کالبد حیانتشان بدمند و قدرت کارشان را
بالا ببرند، در نتیجه گرسنگان بتوانند با نیروی
کار بیشتر و فعالیتهای حسنگی ناپذیر، خود را از جنگ
فقر برهانند.

(۱) مجله پنداران و مداران

انسان امروزی تا آنجا که قدرت دارد در رفاه زندگی تلاش میکند، سپس بدنیال ارضاهم خواسته. های حیوانی خود میبرد، و چون میداند که دنبال نمیکند خداپرستی و ایمان است.

دکتر کارل در مورد دیگری میگوید: حقیقتاً چنین بنظر میرسد که احساس دینی جنبشی است که از احساس فطرتاً سرچشمه گرفته، و بکسوف و اسیل است. (۳)

«ویلیام جیمس» بدرواقعاً انسانی جدید در نامه ای بدوستش بر ولسور، داوید سونه نوشته بود که هر چه بیشتر از امر او میگذرد، کمتر خود را قادر بر زندگی کردن بدون خدا می بیند! (۴)

«دکتر هارتلی لوئر کیمسک» برنده جایزه نوبل در کتاب «ندای سیاه» اینچنین می گوید: هر انسانگی کامل و سادمانده باید دارای سه بعد باشد. فکری و جسمی و روحی.

شاول زلدنسی طرز فکر بدون فرد پیرامون اعمال و رفتار های زندگی است. یعنی عقیده خود انسان، درباره رفاه و موفقیت های جوشی است. عرض فرقدگی: مجموعه فعالیت هائی است که انسانیت برای رفاه و سعادت دیگران باید انجام دهد. سعادت هر فردی سعادت جامعه بستگی دارد پس فرد تا جایی که بتواند باید برای جامعه مثلاً خیر باشد.

ارتقاع زندگی ایمان بخداست، به چیزی که براساس از بشریت طبعی تر است، انسان باید بگوید تا خود را بخداوند نزدیکتر سازد.

«بهران» گذاشته: میگوید: این بحران اجتناب ناپذیر است، همه جا را فرا میگیرد، و همه باید محکوم آن باشند، این عهد بوسيله این کلمات می خواهند تنگ و رسوائی را از خود دور سازند.

* * *

«بوسوئه» میگوید: علم ما را تنها بر- طبیعت مسلط و پیروز میگرداند و فقط ایمان است که ما را بر خویشتن تسلط میدهد؛ این خلاء ایمان است که آدمیان را اینچنین بی بندوبار کرده است بطوریکه مانند درندگان در کوه و بازار نهال طعمه جنسی خود میگردند، و هر چه در این کار بیشتر موفق می شوند، بر آرزوی آنان افزوده میشود.

«پلو تارلث» مورخ مشهور می گوید: «اگر شما بصفحه گیش نظری بیندازید، در بسیاری از آدابها، نشانه های ارساست و علم و صنعت خود را بد بافت، اما جایی که خدا در آنجا نباشد، بی بافت پیدا کرد.» (۱)

اما ملاحظه زندگی ماشینی و توجه بیش از حد به تمایلات ناروا انسانها را دور و دور ساخته است.

«الکسیس کارل» می گوید: در خط علم و مذهب جناب عقل را در که، بالاتر از عشق است، در عجب علم میدرخشد. در صورتیکه مذهب بخاموشی میگراید؛ ما همه چنان در توسعه و تقویت قدرت مغزی خود می کوشیم، اما کوششهای منسوی روح مانند احساس اخلاقی، احساس جمال و خصوص احساس خدا شناسی، بازمیسانده است. (۲)

۱۰ کتاب تاریخ علم شبلی نعمان ص ۲۱۵ (۲) و (۳) کتاب نیایش دکتر الکسیس کارل ص ۳۹ و ۵۷
۴ کتاب چگونه تسویق و نگرانی را از خود دور کنیم ترجمه حسام الدین ص ۲۲۴